

Buletin legislativ

Noiembrie 2011

Drept bancar	1
Drept comercial	5
Dreptul muncii	5
Energie	8
Protecția mediului	10
Drept financiar	15
Drept imobiliar	18
Fiscalitate	24

Noiembrie 2011

Buletin legislativ

Drept bancar

1. Credite destinate persoanelor fizice

Denumirea actului normativ	Regulamentul Băncii Naționale a României (BNR) nr. 24/2011 privind creditele destinate persoanelor fizice („Regulamentul nr. 24/2011”)
Publicație	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 767/31.10.2011
Intrare în vigoare	31 octombrie 2011
Legături cu alte acte normative	Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvare capitalului
Dispoziții principale	Regulamentul nr. 24/2011 reglementează condițiile minime de acordare și derulare a creditelor destinate persoanelor fizice în scopul menținerii stabilității financiare.

Astfel, Regulamentul nr. 24/2011 stabilește că instituțiile de credit persoane juridice române și sucursalele instituțiilor de credit persoane juridice străine, instituțiile financiare nebancale, precum și instituțiile emitente de monedă electronică („Împrumutătorii”) își reglementează condițiile minime de acordare și derulare a creditelor destinate persoanelor fizice, reglementări ce vor trebui aprobate de către BNR, Direcția de Supraveghere („Reglementări Interne”).

Împrumutătorii vor stabili în cadrul Reglementărilor Interne:

- Modalitatea de organizare a activității de acordare și derulare a creditelor destinate persoanelor fizice;
- Categoriile de clienți eligibili pentru finanțare;
- Procedura de clasificare a clientelei – țintă pe categorii de risc de nerambursare;
- Categoriile de venituri considerate eligibile de către Împrumutător, diferențiat pe categorii de clientelă, precum și coeficienții de ajustare aferenți;
- Categoriile de cheltuieli care se deduc din veniturile eligibile în scopul determinării gradului total de îndatorare;

- Nivelurile maxime admise pentru gradul total de îndatorare;
- Metodologia de reconsiderare periodică a coeficienților de ajustare a veniturilor și nivelurilor maxime admise pentru gradul de îndatorare.

Conform Regulamentului nr. 24/2011, capacitatea de rambursare a clienților se va analiza pe baza unui nivel al veniturilor considerate eligibile de către Împrumutători, care nu poate depăși cu mai mult de 20% pe cel aferent anului anterior.

Creditele de consum

Creditele de consum pot fi acordate pe o durată de maximum 5 ani. Această prevedere nu se aplică creditelor de consum cu destinație imobiliară, acordate în lei și pentru care debitorul a făcut dovada deținerii unui avans de minimum 40%.

La acordarea creditelor de consum denuminate în valută ori indexate la cursul unei valute, solicitantul trebuie să dispună de garanții reale sau personale la un nivel de minimum 133% din valoarea creditului.

Pot face excepție de la obligația de garantare facilitățile de creditare prin trageri în descoperit de cont, precum și creditele acordate prin intermediul cardurilor de credit, a căror valoare nu depășește de 3 ori nivelul veniturilor nete lunare, fără a depăși însă o limită stabilită prin Reglementările Interne ale Împrumutătorului.

Creditele de investiții imobiliare

Valoarea unui credit pentru investiții imobiliare nu poate depăși 85% din valoarea garanției ipotecare în cazul creditelor acordate în lei.

În cazul creditelor denuminate într-o monedă străină sau indexate la cursul unei monede străine, valoarea unui credit pentru investiții imobiliare nu poate depăși 80% din valoarea garanției ipotecare dacă debitorul obține veniturile eligibile denuminate ori indexate la moneda creditului.

Valoarea unui credit pentru investiții imobiliare acordat unui debitor care nu obține veniturile eligibile denuminate sau indexate la moneda creditului nu poate depăși 75% din valoarea garanției ipotecare în cazul creditelor denuminate în Euro sau indexate la cursul Euro și 60% în cazul creditelor denuminate în alte monede străine ori indexate la cursul unor alte monede străine.

Prevederile de mai sus nu se aplică în cazul creditelor pentru investiții imobiliare garantate integral sau parțial de stat.

Obligații de informare a clienților cu privire la riscul valutar

Regulamentul nr. 24/2011 îmbunătățește mecanismul de informare și avertizare a clienților cu privire la riscurile aferente împrumuturilor în valută și consecințele materializării riscurilor valutar și de dobândă, prin următoarele măsuri:

- Împrumutatorii trebuie să pună la dispoziția persoanelor fizice care solicită acordarea unui credit în valută sau indexat la cursul unei valute broșuri editate conținând avertizări cu privire la posibilitatea și consecințele creșterii costului creditului în cazul materializării riscului valutar, precum și recomandări asupra nivelului gradului de îndatorare acceptabil pentru diferitele categorii de clientelă;
- Împrumutătorii sunt obligați să informeze clienții prin menționarea în cadrul graficelor de rambursare aferente contractelor de credit ori, dacă nu se întocmesc grafice de rambursare, prin menționarea distinctă în cadrul contractelor de credit a posibilității majorării sumelor datorate, în cazul materializării riscului valutar și a riscului de rată a dobânzii.

Acte normative abrogate

Regulamentul BNR nr. 3/2007 privind limitarea riscului de credit la creditele destinate persoanelor fizice

Autor

alexandra.andronic@tuca.ro

2. Lichiditatea instituțiilor de credit

Denumirea actului normativ

Regulamentul Băncii Naționale a României (BNR) nr. 25/2011 privind lichiditatea instituțiilor de credit ("**Regulament nr. 25/2011**") și Ordinul BNR nr. 22/2011 privind raportarea situațiilor referitoare la indicatorul de lichiditate și riscul mare de lichiditate ("**Ordin nr. 22/2011**")

Publicație

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 820/21.11.2011

Intrare în vigoare

1 ianuarie 2012

Dispoziții principale

Regulamentul nr. 25/2011 și Ordinul nr. 22/2011 vor reprezenta, de la data intrării în vigoare a acestora, noul cadru normativ referitor la reglementarea, la nivel individual, a lichidității instituțiilor de credit, precum și referitor la forma și conținutul formularelor de raportare a situațiilor care se transmit către BNR în legătură cu lichiditatea instituțiilor de credit.

Aceste acte normative se aplică atât instituțiilor de credit persoane juridice române, cât și sucursalelor din România ale instituțiilor de credit persoane juridice străine.

Similar reglementării anterioare, Regulamentul nr. 25/2011 prevede regulile

relevante în ceea ce privește: (i) realizarea supravegherii riscului de lichiditate, (ii) determinarea lichidității efective, precum și a lichidității necesare, (iii) supravegherea riscului mare de lichiditate, precum și (iv) sancțiunile ce vor fi aplicate în cazul în care destinatarii acestor norme nu vor respecta prevederile regulamentului.

În ceea ce privește indicatorul de lichiditate, acesta se calculează ca raport dintre lichiditatea efectivă și lichiditatea necesară (determinate conform Regulamentului nr. 25/2011, pe benzi de scadență) și trebuie să fie menținut la o valoare de cel puțin 1 (similar reglementării anterioare) dar pentru fiecare dintre benzile de scadență de până la 1 lună, între 1 lună și 3 luni, între 3 și 6 luni și respectiv între 6 și 12 luni. Indicatorul de lichiditate se va calcula distinct pentru operațiuni în lei și operațiuni în euro, pentru toate benzile de scadență, și respectiv operațiuni în echivalent lei, pentru banda de scadență de peste 12 luni.

În sensul Regulamentului nr. 25/2011, riscul de lichiditate este considerat mare dacă valoarea acestuia depășește **10%** din valoarea datoriilor, altele decât împrumuturile, și a angajamentelor de creditare extra-bilanțiere (similar reglementării anterioare). În cazul în care riscul mare de lichiditate depășește **15%**, instituțiile de credit vor calcula lichiditatea necesară aferentă acestui indicator prin înregistrarea la valoarea contabilă a datoriilor pe care le au față de persoana respectivă sau față de grupul de clienți aflați în legătură, datorii rezultate din depozitele la vedere ale clienței, depozitele rambursabile după notificare și conturile curente creditoare ale clienței, precum și din depozitele la termen ale clienței din afara sectorului instituțiilor de credit.

De asemenea, Regulamentul nr. 25/2011 reglementează și obligațiile de raportare ale instituțiilor de credit cu privire la indicatorul de lichiditate și riscul mare de lichiditate. În plus, instituțiile de credit trebuie să raporteze către BNR și strategia în domeniul administrării riscului de lichiditate și planurile alternative de finanțare, în termen de 5 zile de la data aprobării sau revizuirii acestora.

În ceea ce privește Ordinul nr. 22/2011, acesta reglementează forma și conținutul formularelor de raportare (prezentate în anexele la ordin), frecvența și modalitățile de transmitere a situațiilor privind indicatorul de lichiditate și riscul mare de lichiditate, precum și orice date aferente respectivelor situații. Și în acest caz, similar reglementării anterioare, se precizează că formularele vor fi transmise către BNR, Direcția Supraveghere, lunar (în termen de 17 zile calendaristice de la sfârșitul lunii pentru care se face raportarea), atât pe suport hârtie, cât și prin intermediul Sistemului informatic de raportare SIRBNR.

În plus, se arată că instituțiile de credit vor finaliza demersurile necesare în vederea conformării cu prevederile Regulamentului nr. 25/2011 și ale Ordinului nr. 14/2011 până la data de 31 martie 2012.

Acte normative abrogate

Regulamentul BNR nr. 24/2009 privind lichiditatea instituțiilor de credit și Ordinul BNR nr. 13/2009 privind raportarea situațiilor referitoare la indicatorul de lichiditate și riscul mare de lichiditate.

Autor

olga.cobasneanu@tuca.ro

Drept comercial

Denumirea actului normativ

Legea nr. 216/2011 privind interzicerea activității de cămătărie („Legea nr. 216/2011”)

Publicație

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827/22.11.2011

Intrarea în vigoare

25 noiembrie 2011

Legea nr. 216/2011 are o aplicare temporară, respectiv până la intrarea în vigoare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal

Legături cu alte acte normative

Legea nr. 286/2009 privind Codul penal

Dispoziții principale

Darea de bani cu dobândă, ca îndeletnicire, de către o persoană neautorizată constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoarea de la 6 luni la 5 ani. Sumele de bani obținute prin săvârșirea infracțiunii de cămătărie se confiscă.

Autor

ruxandra.frangeti@tuca.ro

Dreptul muncii

Denumirea actului normativ

Lege nr. 186/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 217/2005 privind constituirea, organizarea și funcționarea comitetului european de întreprindere („Legea nr. 186/2011”)

Publicație

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 763/28.10.2011

Intrare în vigoare

31 octombrie 2011

Legături cu alte acte normative

Legea nr. 217/2005 privind constituirea, organizarea și funcționarea comitetului european de întreprindere, republicată, astfel cum a fost ulterior modificată și completată („Legea nr. 217/2005”)

Legături cu legislația Uniunii
Europene

Directiva 2009/38/CE privind instituirea unui comitet european de întreprindere sau a unei proceduri de informare și consultare a lucrătorilor în întreprinderile și grupurile de întreprinderi de dimensiune comunitară, („Directiva 2009/38/CE”)

Dispoziții principale

Legea nr. 186/2011 a fost adoptată în contextul alinierii Legii nr. 217/2005 la modificările aduse prin Directiva 2009/38/CE, ca urmare a necesității imperative de modernizare a legislației Uniunii Europene în materie de informare și consultare a lucrătorilor la nivel transnațional, cu scopul de a asigura respectarea efectivă a drepturilor la informare și consultare a lucrătorilor la nivel transnațional, de a crește procentul comitetelor europene de întreprindere înființate, permițând în același timp funcționarea în continuare a acordurilor în vigoare.

Principalele modificări ale Legii nr. 217/2005 aduse de Legea nr. 186/2011 sunt următoarele:

- Se introduce principiul eficienței în ceea ce privește definirea și aplicarea modalităților de informare și consultare a salariaților;
- Se introduce principiul relevanței informării și consultării salariaților, atât cu privire la nivelul de conducere și reprezentare a părților implicate, cât și cu privire la subiectul tratat, acesta limitându-se la aspectele transnaționale;
- La stabilirea caracterului de transnaționalitate a unui aspect se ia în considerare, indiferent de numărul de state membre implicate, nivelul de conducere și de reprezentare pe care îl implică, precum și amploarea posibilelor efecte asupra forței de muncă europene sau care presupun transferuri de activități între statele membre;
- Competența comitetului european de întreprindere se stabilește potrivit principiului relevanței și a criteriilor avute în vedere la stabilirea caracterului de transnaționalitate;
- Se introduce principiul corelării între informarea și consultarea comitetului european de întreprindere și informarea și consultarea organismelor naționale de reprezentare a salariaților;
- Se definește conceptul de „informare” și se redefinește conceptul de „consultare”;
- Se prevede modalitatea de calcul a numărului de salariați necesar a fi îndeplinit pentru ca întreprinderea sau grupul de întreprinderi să fie considerat de dimensiune comunitară (unională), luându-se în calcul numărul mediu de salariați, inclusiv salariații încadrați cu contract individual de muncă cu timp parțial, angajați în cursul a 2 ani anteriori datei la care s-a inițiat negocierea pentru constituirea comitetului european de întreprindere sau pentru instituirea procedurii de informare și consultare;
- Se modifică prevederile referitoare la componența comitetului european de întreprindere, a grupului special de negociere și a listei de

rezerva, în sensul stabilirii criteriului de desemnare sau alegere cu respectarea principiului proportionalității cu numărul de salariați angajați în fiecare stat membru de către întreprinderea de dimensiune comunitară (unională) sau de grupul de întreprinderi de dimensiune comunitară (unională);

- Se reține în sarcina conducerii centrale situate în România a unor atribuții de informare cu privire la componența grupului special de negociere și a persoanelor care figurează pe lista de rezervă, precum și asupra deschiderii negocierilor;
- Reprezentanții organizațiilor sindicale vor putea asista grupul special de negociere, în calitate de experți;
- Se introduce prevederea referitoare la inițierea procedurilor de negociere specifice de către conducerea centrală, în cazul în care intervin modificări semnificative ale structurii întreprinderii de dimensiune comunitară (unională) sau a grupului de întreprinderi de dimensiune comunitară (unională);
- Comitetul restrâns de întreprindere este prevăzut cu titlu imperativ, fiind format din 5 membri care trebuie să dispună de condițiile necesare pentru a-și putea desfășura activitatea în mod regulat;
- Se precizează principalele aspecte pe care comitetul european de întreprindere le va avea în mod special în vedere în cadrul procedurilor de informare și consultare anuale;
- Dreptul comitetului european de întreprindere la informare și consultare în situații excepționale se extinde și la cazul unor decizii care afectează considerabil interesele salariaților;
- Se conferă comitetului european de întreprindere atributul de reprezentare, în mod colectiv, a intereselor salariaților, precum și obligația de informare a reprezentanților salariaților cu privire la conținutul și rezultatele procedurii de informare și consultare puse în practică în condițiile legii;
- Se prevede dreptul membrilor grupului special de negociere și ai comitetului european de întreprindere de a beneficia de cursuri de formare, fără pierderi salariale, în măsura în care acest fapt este necesar pentru exercitarea atribuției lor de reprezentare într-un cadru internațional.

Autor

laura.giurgiuman@tuca.ro

Energie

Denumirea actelor normative	Ordinul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei („ANRE”) nr. 42/2011 privind aprobarea Regulamentului de acreditare a producătorilor de energie electrică din surse regenerabile de energie pentru aplicarea sistemului de promovare prin certificate verzi („Regulamentul de Acreditare”); Ordinul ANRE nr. 43/2011 pentru aprobarea Regulamentului de emiteră a certificatelor verzi („Regulamentul de Emiteră a CV”); Ordinul ANRE nr. 44/2011 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a pieței de certificate verzi („Regulamentul Pieței de CV”).
Publicație	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 770/01.11.2011; Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 768/01.11.2011; Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 784/04.11.2011.
Intrare în vigoare	Data publicării în Monitorul Oficial al României
Legături cu alte acte normative	Legea nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie, republicată, astfel cum a fost ulterior modificată și completată („Legea nr. 220/2008”)
Dispoziții principale	Regulamentul de Acreditare, Regulamentul de Emiteră a CV și Regulamentul Pieței de CV au fost adoptate în urma ultimelor modificări aduse Legii nr. 220/2008, în scopul aplicării sistemului de promovare a producerii de energie electrică din surse regenerabile, reglementat de această lege. Principalele dispoziții ale celor trei regulamente sunt următoarele: • Pentru a avea acces la sistemul de promovare, producătorii de energie din surse regenerabile trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute în Regulamentul de Acreditare și să obțină o decizie de acreditare de la ANRE.• Acreditarea se poate obține fie într-o singură etapă, începând cu momentul în care solicitantul începe să producă și să livreze energie electrică în sistem, fie în două etape, respectiv (a) acreditarea preliminară, pe durata perioadei de probe (care, de regulă, nu poate depăși durata de valabilitate a autorizației de înființare) și (b) acreditarea finală, care se va obține după punerea în funcțiune a proiectului.• Operatorii care dezvoltă proiecte de centrale electrice cu o capacitate mai mare de 125 MW și care au obligația de a notifica Comisia

Europeană potrivit Legii nr. 220/2008 nu pot solicita acreditarea decât după obținerea deciziei individuale de autorizare din partea Comisiei.

- Excepțional, producătorii care la data intrării în vigoare a Regulamentului de Acreditare exploatează centrale de producere a energiei electrice din surse regenerabile cu o putere instalată mai mare de 125 MW vor fi acreditați temporar pentru o perioadă de 24 de luni, fără a transmite decizia individuală a Comisiei Europene, sub condiția ca în termen de 3 luni de la data deciziei de acreditare să transmită documentația necesară Comisiei, nerespectarea acestui termen atrăgând suspendarea acreditării.
- Producătorilor care dețin centrale/grupuri electrice ce beneficiază suplimentar de ajutoare de stat investiționale li se vor acorda un număr redus de certificate verzi („CV”) față de cel prevăzut în Legea nr. 220/2008, potrivit metodologiei de calcul reglementată de Regulamentul de Acreditare.
- Pentru a obține CV, operatorii economici acreditați au obligația de a se înregistra la Operatorul de Transport și Sistem (i.e. Transelectrica S.A.) și de a transmite lunar documentația prevăzută în Regulamentul de Emitere a CV.
- În cazul în care ANRE constată, în urma unui control efectuat la un operator economic acreditat, că acesta a obținut CV în mod necuvenit, atunci va solicita Operatorului de Transport și Sistem fie anularea certificatelor necuvenite, dacă acestea nu au fost încă tranzacționate, fie deducerea din numărul de certificate cuvenite pe luna/lunile următoare a CV necuvenite, dacă acestea au fost deja tranzacționate.
- CV se emit în format electronic și au o valabilitate de 16 luni de la data emiterii, după care se anulează, dacă nu au fost utilizate pentru a dovedi îndeplinirea cotei obligatorii de achiziție de CV, caz în care certificatele verzi respective se consideră consumate.
- CV pot fi tranzacționate pe piața concurențială a CV administrată de OPCOM S.A., de către operatorii economici care s-au înregistrat pe această piață, independent de comercializarea energiei electrice aferente acestora, potrivit regulilor stabilite prin Regulamentul Pieței de CV.
- Piața de CV cuprinde două segmente, respectiv (a) piața contractelor bilaterale, pe care se încheie contracte de vânzare-cumpărare de CV între participanții la piață, la prețuri negociate, pe durate determinate și (b) piața centralizată, care are scopul de a asigura un cadru de tranzacționare transparent, nediscriminatoriu și cu lichiditate ridicată, oferind totodată participanților un preț de referință pentru încheierea

contractelor bilaterale.

- Valoarea de tranzacționare a CV pe oricare dintre segmentele pieței se stabilește prin mecanisme concurențiale, cu respectarea scalei de preț prevăzute de Legea nr. 220/2008.
- Pe durata de valabilitate a unui CV, acesta poate face obiectul mai multor tranzacții succesive, transferul CV din contul vânzătorului în contul cumpărătorului efectuându-se numai după confirmarea plăților aferente, iar CV cumpărate într-un an suplimentar față de cota obligatorie, pot fi utilizate pentru îndeplinirea obligațiilor aferente anului următor, dacă acestea își păstrează valabilitatea.

Acte normative abrogate

La data intrării în vigoare a Regulamentului de acreditare se abrogă următoarele acte normative:

- Ordinul ANRE nr. 29/2005 pentru aprobarea contractului-cadru de vânzare-cumpărare a energiei electrice produse în configurații calificate pentru producție prioritară necontrolabilă;
- Ordinul ANRE nr. 39/2006 privind aprobarea Regulamentului pentru calificarea producției prioritare de energie electrică din surse regenerabile de energie; și
- Ordinul ANRE nr. 44/2007 pentru stabilirea modului de comercializare a energiei electrice produse din surse regenerabile de energie.

La data intrării în vigoare a Regulamentului Pieței de CV se abrogă următoarele acte normative:

- Ordinul ANRE nr. 22/2006 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a pieței de certificate verzi; și
- Ordinul ANRE nr. 38/2006 privind aprobarea procedurii pentru monitorizarea pieței de certificate verzi.

Autor

nisa.jecu@tuca.ro

Protecția mediului

Denumirea actului normativ

Legea nr. 211/2011 privind regimul deșeurilor („**Legea nr. 211/2011**”)

Publicare

Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 837/25.11.2011

Intrare în vigoare

28 noiembrie 2011, cu excepția prevederilor referitoare la contravenții, care vor intra în vigoare la 25 decembrie 2011.

Legături cu alte acte normative

- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului („**O.U.G. nr. 195/2005**”);

Legături cu legislația Uniunii
Europene
Dispoziții principale

- Hotărârea Guvernului nr. 349/2005 privind depozitarea deșeurilor;
- Hotărârea de Guvern nr. 856/2002 privind evidența gestiunii deșeurilor și pentru aprobarea listei cuprinzând deșeurile, inclusiv deșeurile periculoase („H.G. nr. 856/2002”);
- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 152/2005 privind prevenirea și controlul integrat al poluării.

Directiva 2008/98/CE privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive

Legea nr. 211/2001 abrogă vechiul cadrul legal ce reglementa regimul deșeurilor în România, respectiv Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2000 privind regimul deșeurilor, precum și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 16/2001 privind gestionarea deșeurilor industriale reciclabile în scopul armonizării legislației naționale cu reglementările europene în domeniu.

Legea nr. 211/2011 stabilește o serie de măsuri necesare pentru protecția mediului și a sănătății populației, prin prevenirea sau chiar reducerea efectelor adverse determinate de generarea și gestionarea deșeurilor. În acest sens, acest cadru legal stabilește o ierarhie a priorităților în materie de prevenire a generării și de gestionare a deșeurilor, după cum urmează:

- Prevenire;
- Pregătirea pentru reutilizare;
- Reciclarea;
- Alte operațiuni de valorificare, cum ar fi valorificarea energetică;
- Eliminarea.

O astfel de ierarhie are ca scop încurajarea acțiunii în materie de prevenire a generării și gestionării eficiente a deșeurilor pentru reducerea efectelor negative ale acestora asupra mediului.

Principalele aspecte reglementate de Legea nr. 211/2011 vor fi expuse succint în cele ce urmează.

Lista deșeurilor periculoase

Totodată, producătorii și deținătorii de deșeuri persoane juridice sunt obligați să efectueze și să dețină o caracterizare a deșeurilor periculoase generate din propria activitate și a deșeurilor care pot fi considerate periculoase din cauza originii sau compoziției, în scopul determinării posibilităților de amestecare, a metodelor de tratare și eliminare a acestora. Mai mult, o listă („Lista”) aprobată

de către Comisia Europeană, se preia în legislația națională prin hotărâre a Guvernului, determinând dacă un deșeu este considerat periculos.

De asemenea, potrivit Legii nr. 211/2011, producătorii și deținătorii de deșeurii autorității publice de apărare, ordine publică și siguranță națională au obligația să încadreze în codurile prevăzute în H.G. nr. 856/2002 privind evidența gestiunii deșeurilor și pentru aprobarea listei cuprinzând deșeurile, inclusiv deșeurile periculoase, fiecare tip de deșeu generat de propria activitate, pe baza reglementărilor specifice pentru gestionarea deșeurilor.

Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului notifică Comisiei Europene deșeurile considerate ca fiind periculoase și care nu figurează pe Lista deșeurilor.

În categoria deșeurilor periculoase se regăsesc: (i) reziduuri de substanțe refolosite ca solvenți; (ii) uleiuri minerale și substanțe uleioase; cerneluri, coloranți, pigmenți, vopsele, grunduri, lacuri; (iii) rășini, latex, plastifianți, cleiuri/adezivi; (iv) acumulatori, baterii sau alte tipuri de celule electrice.

Răspunderea extinsă a producătorului

În scopul prevenirii, reutilizării, reciclării și a altor tipuri de valorificare a deșeurilor, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului va putea propune măsuri privind instituirea răspunderii extinsă a producătorului, prin promovarea și propunerea unor măsuri cu caracter legislativ ori nelegislativ.

Aplicarea răspunderii extinse a producătorului variază în funcție de fezabilitatea tehnică, viabilitatea economică, efectele globale asupra mediului și sănătății populației, precum și impactul social, cu respectarea necesității de a asigura buna funcționare a pieței interne.

Aspecte privind valorificarea deșeurilor

Potrivit Legii nr. 211/2011 atât producătorii și deținătorii de deșeurii, cât și operatorii economici care asigură colectarea și transportul acestora au obligația de a colecta separat următoarele categorii de deșeurii: (a) hârtie, (b) metal, (c) plastic și (d) sticlă. Aceiași obligație revine și autorităților administrației publice locale începând cu anul 2012. În sensul valorificării deșeurilor, producătorii de deșeurii și autoritățile administrației publice locale au următoarele **îndatoriri**:

- Să atingă, până în anul 2020, un nivel de pregătire pentru reutilizare și reciclare de **minimum 50%** din masa totală a cantităților de deșeurii, cum ar fi hârtie, metal, plastic și sticlă provenind din deșeurii menajere și, după caz, provenind din alte surse, în măsura în care aceste fluxuri de deșeurii sunt **similare** deșeurilor care provin din

deșeurile menajere;

- Să atingă, până în anul 2020, un nivel de pregătire pentru **reutilizare**, reciclare și alte operațiuni de valorificare materială, inclusiv operațiuni de umplere rambleiere care utilizează deșeuri pentru a înlocui alte materiale, de **minimum 70%** din masa cantităților de deșeuri nepericuloase provenite din activități de construcție și demolări, cu excepția materialelor geologice naturale.

Este păstrată obligația prevăzută în vechea legislație privind evidența gestiunii deșeurilor pentru fiecare tip de deșeu și transmiterea acesteia anual agenției județene pentru protecția mediului.

Pentru îndeplinirea obiectivelor legii se elaborează planuri de gestionare a deșeurilor la nivel național, regional, județean, inclusiv al municipiului București. Planul național de gestionare a deșeurilor se elaborează de către autoritatea publică centrală pentru protecția mediului și acoperă întregul teritoriu geografic al României.

Acesta se aprobă prin hotărâre a Guvernului și se notifică Comisiei Europene. Mai mult, până la 12 decembrie 2013, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului va adopta programe de prevenire a generării deșeurilor.

Reguli privind gestionarea deșeurilor

Gestionarea deșeurilor trebuie să se realizeze fără a pune în pericol sănătatea umană și fără a dăuna mediului, în special:

- Fără a genera riscuri pentru aer, apă, sol, faună sau floră;
- Fără a crea disconfort din cauza zgomotului sau a mirosurilor;
- Fără a afecta negativ peisajul sau zonele de interes special.

Costurile privind gestionarea deșeurilor

În conformitate cu principiul „poluatorul plătește”, costurile operațiunilor de gestionare a deșeurilor se suportă de către producătorul de deșeuri sau, după caz, de deținătorul actual ori anterior al deșeurilor. La propunerea autorității publice centrale pentru protecția mediului, se stabilesc cazurile în care costurile gestionării deșeurilor urmează să fie suportate în întregime sau parțial de către producătorul produsului din care derivă deșeul respectiv și eventuala participare a distribuitorilor unui asemenea produs la aceste costuri.

În cazul deșeurilor abandonate și în cazul în care producătorul / deținătorul de deșeuri este necunoscut, cheltuielile legate de curățarea și refacerea mediului,

precum și cele de transport, valorificare, recuperare / reciclare, eliminare sunt suportate de către autoritatea administrației publice locale. După identificarea producătorului / deținătorului de deșeuri, autoritatea administrației publice locale care a suportat cheltuielile de transport, valorificare, recuperare / reciclare, eliminare se va îndrepta împotriva acestuia pentru a suporta cheltuielile.

Autorizațiile necesare pentru desfășurarea activităților privind gestionarea deșeurilor

Toate unitățile sau întreprinderile care desfășoară activități de tratare a deșeurilor sunt obligate să obțină o autorizație de mediu / autorizație integrată de mediu emisă de către autoritățile competente pentru protecția mediului.

Totodată, autoritatea teritorială pentru protecția mediului poate acorda scutiri de la procedura autorizării următoarelor tipuri de operațiuni:

- Eliminarea propriilor deșeuri nepericuloase la locul de producție;
- Valorificarea deșeurilor.

Autorizația de mediu / autorizația integrată de mediu se emite și se revizuieste în conformitate O.U.G. nr. 195/2005.

Sanțiuni

Legea nr. 211/2011 instituie o serie de sancțiuni atât pentru persoanele fizice, dar și pentru producătorii și deținătorii de deșeuri persoane juridice. Amenzile contravenționale ce pot fi aplicate pentru încălcarea obligațiilor prevăzute de Legea nr. 211/2011 sunt cuprinse între 1.000 lei și 40.000 lei. Nici autoritățile publice locale nu sunt excluse de la sancționare, prevăzându-se că acestea vor fi sancționate cu amenda de la 5.000 lei la 15.000 lei pentru neîndeplinirea obligațiilor și responsabilităților ce le revin de a colecta diferențiat, începând cu anul 2012, cel puțin deșeuri precum hârtia, metalul, plasticul și sticla. Constatarea contravențiilor și aplicarea amenzilor se realizează de către Garda Națională de Mediu, precum și de către autoritățile locale. În cazul contravențiilor săvârșite în incintele și zonele aparținând structurilor componente ale sistemului de apărare, ordine publică și securitate națională, competența de constatare a contravențiilor și aplicare a amenzilor aparține Gărzii Naționale de Mediu împreună cu structurile specializate din cadrul Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Administrației și Internelor, Serviciului Român de Informații, Serviciului de Informații Externe, Serviciului de Protecție și Pază și Serviciului de Telecomunicații Speciale

Drept financiar

Denumirea actului normativ	Ordonanța de urgență Guvernului nr. 94/2011 privind organizarea și funcționarea inspecției economico-financiare la operatorii economici („O.U.G. nr. 94/2011”)
Publicație	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 799/11.11.2011
Intrare în vigoare	11 noiembrie 2011
Dispoziții generale	• Legea nr. 30/1991 privind organizarea și funcționarea controlului financiar și a Gărzii financiare („Legea nr. 30/1991”)• Ordonanța Guvernului nr. 119/1999 privind controlul intern și controlul financiar preventiv („O.G. nr. 119/1999”) O.U.G. nr. 94/2011 are drept scop reglementarea inspecției economico-financiare exercitată de către Ministerul Finanțelor Publice la următoarele categorii de operatori economici: • Regiile autonome;• Societățile și companiile naționale;• Societățile comerciale la care statul sau o unitate administrativ-teritorială este acționar unic sau majoritar;• Societățile comerciale și regiile autonome la care persoanele juridice menționate la punctele anterioare dețin direct sau indirect o participație majoritară;• Institutele naționale de cercetare-dezvoltare, altele decât cele care funcționează ca instituții publice;• Alți operatori economici, indiferent de forma de proprietate, pentru fundamentarea și justificarea sumelor acordate de la bugetul general consolidat. Selectarea operatorilor economici care urmează a fi supuși inspecției economico-financiare este efectuată de către organul de inspecție competent, pe baza criteriilor de selecție care vor fi stabilite prin norme metodologice. Dispozițiile O.U.G. nr. 94/2011 reglementează, în principal, următoarele aspecte: • Obiectivele inspecției economico-financiare: - Creșterea responsabilității operatorilor economici menționați anterior;- Întărirea disciplinei economico-financiare a acestora.• Formele inspecției economico-financiare:

- Control ex-ante – presupune (i) verificarea fundamentării bugetelor de venituri și cheltuieli ale operatorilor economici, (ii) verificarea fundamentării sumelor acordate de la bugetul general consolidat pentru susținerea unor activități, precum și (iii) verificări cu privire la constituirea și asigurarea surselor de plată a finanțărilor rambursabile garantate sau subîmprumutate de stat;
 - Control operativ – presupune verificarea unor activități sau operațiuni economico-financiare desfășurate în cursul exercițiului financiar curent;
 - Control ex-post – presupune verificarea activității operatorilor economici aferente exercițiilor financiare încheiate, la solicitarea autorităților publice cu atribuții de control asupra modului de formare, de administrare și de întrebuițare a resurselor financiare ale statului și ale sectorului public.
- Metode și proceduri de control aplicate de inspecția financiară

Inspecția economico-financiară poate fi generală sau parțială, după cum se verifică fie toate operațiunile din cadrul obiectivelor stabilite pentru perioada supusă controlului, fie una sau mai multe operațiuni.

Procedurile de control care pot fi aplicate de inspecția economico-financiară potrivit O.U.G nr. 94/2011 sunt:

- Studiul general prealabil;
 - Analiza financiară;
 - Controlul documentar contabil;
 - Controlul prin sondaj;
 - Controlul electronic.
- Reguli privind realizarea inspecției economico-financiare

Activitatea de inspecție se organizează și desfășoară în baza unor programe anuale, trimestriale și lunare aprobate în condițiile stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice.

Inspecția va trebui să se desfășoare în cadrul unor termene de prescripție de 5 ani, respectiv 10 ani, după distincțiile prevăzute în O.U.G. nr. 94/2011.

În măsura în care un operator economic a fost supus unei verificări de către Curtea de Conturi, obiectivele avute în vedere de auditorul public extern nu mai pot fi supuse inspecției economico-financiare.

Actul prin care organul de inspecție înștiințează operatorul economic în legătură cu acțiunea ce urmează să se desfășoare este **avizul de inspecție**. Avizul de inspecție se comunică, după caz:

- Cu 30 de zile sau 15 zile înainte de începerea inspecției, după cum sunt supuși controlului operatori economici care au calitatea de mari contribuabili conform Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală („Codul de procedură fiscală”) sau ceilalți operatori economici;
- La începerea inspecției, în următoarele cazuri: (i) inspecția economico-financiară se efectuează la un operator economic aflat în procedura de insolvență, (ii) urmare a unui control documentar, se impune începerea imediată a inspecției, (iii) pentru extinderea inspecției și la alte obiective și perioade decât cele cuprinse în avizul de inspecție.

Sunt anumite ipoteze, reglementate expres de O.U.G. nr. 94/2011, în care avizul de inspecție nu este necesar.

Durata maximă a inspecției va fi de 6 luni sau de 3 luni, după cum vizează operatorii economici care au calitatea de mari contribuabili, conform Codului de procedură fiscală, precum și cei care au sedii secundare sau ceilalți operatori economici.

Rezultatul inspecției se va consemna într-un **raport de inspecție** care va cuprinde toate constatările din punct de vedere factual și legal în legătură cu perioadele și obiectivele verificate.

În baza constatărilor din rapoartele de inspecție, organul de inspecție competent dispune măsuri prin **dispoziție obligatorie**. În ceea ce privește dispoziția obligatorie care cuprinde măsuri privind sumele cuvenite bugetului general consolidat, O.U.G. nr. 94/2011 prevede următoarele:

- Aceste sume constituie creanțe bugetare;
- Dispoziția obligatorie constituie titlu de creanță;
- Pentru aceste creanțe bugetare se datorează accesorii calculate conform Codului de procedură fiscală, de la data încasării

acestora de către operatorul economic verificat sau de la termenele scadente ale obligațiilor de plată.

Împotriva dispoziției obligatorii se poate formula plângere prealabilă în temeiul Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004; această plângere prealabilă nu suspendă executarea dispoziției obligatorii.

- Alte prevederi
 - Atribuțiile și competențele inspecției economico-financiare;
 - Obligațiile operatorilor economici verificați;
 - Contravenții, sancțiuni și căi de atac.
- Măsuri de punere în aplicare a O.U.G. nr. 94/2011
 - În termen de 15 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României a O.U.G. nr. 94/2011, Ministerul Finanțelor Publice va elabora norme metodologice privind înființarea, organizarea, funcționarea și structura organizatorică a inspecției economico-financiare;
 - În termen de 60 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României a O.U.G. nr. 94/2011, prin hotărâre a Guvernului se va stabili modul de organizare și exercitare a controlului financiar de gestiune la nivelul operatorilor economici.

Acte normative abrogate

La data intrării în vigoare a O.U.G. nr. 94/2011 se abrogă Legea nr. 30/1991

Autor

cornelia.tabirta@tuca.ro

Drept imobiliar

1. Eliberarea certificatelor de atestare a dreptului de proprietate

Denumirea actului normativ

Lege nr. 190/2011 pentru completarea art. 12 din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării ("Legea nr. 190/2011")

Publicație

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 764/31.10.2011

Intrare în vigoare

3 noiembrie 2011

Legături cu alte acte normative

Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării

Dispoziții principale

Potrivit vechii reglementări, toate societățile comerciale, indiferent de structura capitalului social, cărora nu li s-a eliberat certificatul de atestare a dreptului de proprietate asupra terenului, vor întocmi și vor înainta instituțiilor îndreptățite să

emită certificate de atestare a dreptului de proprietate asupra terenului, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a legii, documentațiile necesare în vederea eliberării acestuia.

Legea nr. 190/2011 stabilește, cu caracter de noutate, că sarcina emiterii certificatelor de atestare a dreptului de proprietate asupra terenurilor revine Ministerului Dezvoltării Regionale și Turismului pentru acele societăți pentru care nu au fost identificate instituțiile îndreptățite să emită respectivele certificate de atestare, conform procedurilor de evaluare prevăzute la data încheierii contractelor de privatizare.

2. Exproprierea pentru cauză de utilitate publică

Denumirea actului normativ	Lege nr. 205/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local (" Legea nr. 205/2011 ")
Publicație	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 813/17.11.2011
Intrare în vigoare	20 noiembrie 2011
Legături cu alte acte normative	• Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local ("Legea nr. 255/2010");• Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare ("Legea nr. 213/1998").
Dispoziții principale	Una din modificările principale aduse prin Legea nr. 205/2011 se referă la modificarea și suplimentarea listei lucrărilor declarate de utilitate publică reglementată prin Legea nr. 255/2010, după cum urmează: • În ceea ce privește energia electrică, sunt calificate ca fiind lucrări de interes național realizarea, dezvoltarea și producerea acesteia;• În privința gazelor naturale, sunt calificate ca fiind lucrări de interes național doar transportul, distribuția și extracția gazelor naturale;• Se introduc două noi categorii de lucrări declarate de utilitate publică, respectiv (i) lucrările de dezvoltare, modernizare și reabilitare a Sistemului național de transport al țițeiului, gazolinei, etanului, condensatului și (ii) lucrările de interes public de construcție, reabilitare și modernizare a infrastructurii de alimentare cu apă, a infrastructurii de apă uzată și lucrările de construcție, reabilitare și modernizare a stațiilor de epurare;• Cu privire la lucrările miniere de interes național pentru exploatarea

zăcămintelor de lignit, care se execută în baza unei licențe de exploatare, acestora li se adaugă o nouă condiție pentru a fi încadrate în categoria lucrărilor declarate de utilitate publică prin lege, respectiv executarea acestora de către operatorii economici aflați sub autoritatea Ministerului Economiei, Comerțului și Mediului în Afaceri.

De asemenea, prin Legea nr. 205/2011 se aduc anumite modificări și completări relative la reprezentarea statului român în calitate de expropriator prin Ministerului Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri și prin unitățile administrativ-teritoriale.

Noua reglementare introduce și o excepție de la prevederile conform cărora exproprierea în vederea realizării obiectivelor de ecologizare și de reabilitare a zonei litorale a Mării Negre se realizează pe baza documentațiilor de urbanism și de amenajare a teritoriului ori a documentațiilor topo-cadastrale. Astfel, Legea nr. 205/2011 prevede că pentru fâșia de teren lată de maximum 300 metri măsurată pe orizontală de la linia cea mai înaintată a mării în direcția uscatului sau până la limita falezelor care sunt în contact cu marea ori cu proprietatea publică a statului, respectiv până la 10 metri în spatele crestei falezei, exproprierea se va realiza conform coridorului de expropriere stabilit în baza documentațiilor topo-cadastrale întocmite în Sistemul național de protecție Stereografic 1970, care conține și lista imobilelor ce urmează a fi expropriate, aprobate prin hotărâre a Guvernului.

Cu privire la obligația proprietarilor imobilelor ce urmează a fi expropriate de a se prezenta la sediul expropriatorului în vederea stabilirii unei juste despăgubiri, prin Legea nr. 205/2011 se reduce termenul de 30 de zile în cadrul căruia proprietarii imobilelor ce urmează a fi expropriate au obligația de a se prezenta la sediul expropriatorului în vederea stabilirii unei juste despăgubiri la 20 de zile calendaristice de la data notificării intenției de expropriere, pentru a da eficiență principiului celerității în realizarea exproprierii pentru cauză de utilitate publică.

O noutate adusă de Legea nr. 205/2011 o reprezintă și reglementarea obligației de a stabili, prin notificarea intenției de expropriere a imobilului, termenul de eliberare a imobilului, termen care nu va putea fi mai mic de 30 de zile lucrătoare.

Legea nr. 205/2011 reglementează o nouă excepție de la regula prevăzută în Legea nr. 213/1998 conform căreia trecerea unui bun din domeniul public al unei unități administrativ-teritoriale în domeniul public al statului se face, la cererea Guvernului, prin hotărâre a consiliului județean, respectiv a Consiliului General al Municipiului București sau a consiliului local. Astfel, potrivit prevederilor Legii nr.

205/2011, la expirarea termenului de 30 de zile, trecerea în proprietatea publică a statului și în administrarea reprezentanților expropriatorilor se va realiza de drept.

Autor

raluca.negoescu@tuca.ro

Fiscalitate

Denumirea actului normativ

Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr. 2795/2011 privind stabilirea criteriilor pentru condiționarea înregistrării în scopuri de TVA („**Ordinul nr. 2795/2011**”)

Publicație

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 824/22.11.2011

Intrare în vigoare

1 decembrie 2011

Legături cu alte acte normative

Legea nr. 359/2004 privind simplificarea formalităților la înregistrarea în registrul comerțului a persoanelor fizice, asociațiilor familiale și persoanelor juridice, înregistrarea fiscală a acestora, precum și la autorizarea funcționării persoanelor juridice, cu modificările și completările ulterioare („**Legea nr. 359/2004**”);

Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal („**Codul fiscal**”);

Legea societăților comerciale nr. 31/1990 („**Legea nr. 31/1990**”).

Dispoziții principale

Ordinul nr. 2795/2011 stabilește criteriile pe baza cărora se condiționează înregistrarea în scopuri de TVA a societăților comerciale înființate în baza Legii nr. 31/1990, care sunt supuse înmatriculării la registrul comerțului și care solicită înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 153 alin. (1) lit. a) și c) din Codul fiscal.

Conform prevederilor din Codul fiscal menționate mai sus, persoana impozabilă care are sediul în România și realizează sau intenționează să realizeze o activitate economică ce implică operațiuni taxabile și/sau scutite de TVA cu drept de deducere trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA la organul fiscal competent:

- Înainte de realizarea unor astfel de operațiuni, în următoarele cazuri:
 - Dacă declară că urmează să realizeze o cifra de afaceri care atinge sau depășește plafonul de scutire de 35.000 Euro;
 - Dacă declară că urmează să realizeze o cifră de afaceri inferioară plafonului de scutire de 35.000 Euro, dar optează pentru aplicarea regimului normal de taxă;
- Dacă cifra de afaceri realizată în cursul unui an calendaristic este inferioară plafonului de scutire, dar optează pentru aplicarea

regimului normal de taxă.

Nu fac obiectul prevederilor Ordinului nr. 2795/2011 sucursalele din România ale persoanelor impozabile, care au sediul activității economice în afara României, care au obligația înregistrării în scopuri de TVA în România, conform prevederilor art. 153 alin. (2) din Codul fiscal.

Persoanele impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 153 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, și care sunt supuse înmatriculării la registrul comerțului trebuie să depună la organele fiscale competente o cerere de înregistrare în scopuri de TVA (formularul o89), precum și anexa la cererea de înregistrare, în aceeași zi cu depunerea, la oficiul registrului comerțului, a cererii de înmatriculare în registrul comerțului.

Persoanele impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 153 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, și care sunt supuse înmatriculării la registrul comerțului trebuie să depună la organele fiscale competente declarația de mențiuni, însoțită de anexa la declarație.

Documentele menționate mai sus se completează cu ajutorul programului informatic de asistență pus la dispoziție de Agenția Națională de Administrare Fiscală și care poate fi descărcat de pe pagina de internet www.anaf.ro.

Criteriile în funcție de care se condiționează înregistrarea în scopuri de TVA sunt următoarele:

- Persoana impozabilă nu se află în situația prevăzută la art. 15 alin. (1) din Legea nr. 359/2004, respectiv în situația de a nu desfășura activități economice în spațiul destinat sediului social și/sau sediilor secundare și nici în afara acestora. În acest scop, persoana impozabilă trebuie să depună o declarație pe propria răspundere din care să rezulte dacă desfășoară sau nu activități economice la sediul social, la sediile secundare sau în afara acestora;
- Niciunul dintre administratorii și/sau asociații persoanei impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de TVA și nici persoana impozabilă însăși nu au înscris infracțiuni sau alte fapte în cazierul fiscal;
- Existența spațiului destinat sediului social/domiciliului fiscal, criteriu care face obiectul verificării faptice;
- Criteriile de evaluare prevăzute în anexa la Ordinul nr. 2795/2011 (spre exemplu, modul de deținere a spațiului destinat sediului social; dacă unul dintre administratori sau asociați a deținut această calitate într-o societate lichidată sau o într-o societate împotriva căreia a fost

declanșată procedura insolvenței; administratorii sau asociații sunt cetățeni în Uniunea Europeană). Pentru fiecare dintre aceste criterii, se acordă un punctaj de la 0 la 10, în conformitate cu instrucțiunile prevăzute în aceeași anexă. Dacă punctajul rezultat este mai mare sau egal de 45 puncte, organul fiscal competent emite decizia privind aprobarea înregistrării în scopuri de TVA.

Acte normative abrogate

Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1984/2011 privind stabilirea criteriilor pentru condiționarea înregistrării în scopuri de TVA.

Autor

ruxandra.frangeti@tuca.ro

Detalii contact:

Piața Victoriei
Șoseaua Nicolae Titulescu nr. 4-8
America House, aripa de vest, et. 8
Sector 1
București 011141
România

T (40-21) 204 88 90

F (40-21) 204 88 99

E office@tuca.ro

W www.tuca.ro

Disclaimer

Acest material informativ are numai un caracter orientativ. Scopul său nu este de a oferi consultanță juridică cu caracter definitiv, care se va solicita conform fiecărei probleme legale în parte.

Pentru detalii și clarificări privind oricare dintre subiectele tratate în Buletinul Legislativ, persoanele de contact sunt:

Florentin Țuca, Avocat asociat coordonator (florentin.tuca@tuca.ro)

Cornel Popa, Avocat asociat (cornel.popa@tuca.ro)

Cristian Radu, Avocat colaborator coordonator (cristian.radu@tuca.ro)